

EVALUERING AF ANBRAGTE BØRN I BEVÆGELSE

Jan Toftegaard Støckel

2013:2

MOVEMENTS

Evaluering af Anbragte Børn i Bevægelse

Jan Toftegaard Støckel

Evaluering af Anbragte Børn i Bevægelse

Lektor, ph.d. Jan Toftegaard Støckel
Center for forskning i Idræt, Sundhed og Civilsamfund,
Institut for Idræt og Biomekanik, Syddansk Universitet

Samarbejdspartner: Projektleder Iben Sundtoft, Børnehjælpsdagen.

Udgivet 2013
ISBN 978-87-92646-64-4

Serie: Movements, 2013:2
Serieudgiver: Institut for Idræt og Biomekanik

Forsidefoto: Colourbox
Forsidelayout: UniSats
Fotos i øvrigt: Anne-Mie Rasmussen, Iben Sundtoft, Susanne Jensen og Jakob Mark
Opsætning: Lone Bolwig

Tryk: Print & Sign, Odense

Indhold

Formål	5
Anbringelsesområdet og de udsatte børn og unges fysiske aktivitet.....	5
Formålet med Anbragte Børn i Bevægelse	6
Evalueringsmetode.....	6
Evaluerings hovedresultater	7
Spontane effekter i et miljø med mange barrierer	7
Hvor godt når aktiviteterne ud til de anbragte børn og unge?	8
Styrker og barrierer for fysisk aktivitet på anbringelsesstederne	9
ABB's praktikerdokumentation	13
ABB's samarbejde med målgruppen	13
Mødet med anbringelsesstedernes personale	14
Yderligere kommentarer til evalueringens hovedresultater	16
Fakta om Anbragte Børn i Bevægelse	18

Formål

Evalueringen af 'Anbragte Børn i Bevægelse' (ABB) er en rapport om Børnehjælpsdagens indsatser for at fremme den fysiske dimension i de anbragte børns institutionsliv gennem afholdelse af aktivitetsbesøg og aktivitetsdage på anbringelsesinstitutioner samt aktivitetslejligheder. Med den fysiske dimension tænkes der på alle de sammenhænge, hvor kroppen kan være i bevægelse, og begrebet omfatter alt fra almindelig hverdagsmotion til aktiv selvtransport, idrætsdeltagelse, skoleidræt og forskellige former for leg og bevægelsesaktiviteter - hvad enten de forekommer som organiserede eller uorganiserede aktiviteter.

Hovedformålet med nærværende evaluering er i hovedtræk at sammenfatte de vigtigste resultater af de undersøgelser Syddansk Universitet har foretaget i forhold til Børnehjælpsdagens indsatser. I de følgende afsnit beskrives og analyseres de måder, hvorpå anbringelsesstederne arbejder med målgruppens fysiske aktivitet og herunder specifikt, hvordan samarbejdet med Børnehjælpsdagen har været i løbet af projektperioden med henblik på at forstå hvorvidt, og i givet fald hvordan, interventionen har påvirket anbringelsesstederne hverdagsstrukturer og holdninger til de anbragte børn/unges fysiske aktivitet og udvikling.

I forlængelse af evalueringen har Børnehjælpsdagens projektledere kort beskrevet ABB-projektets baggrund, indhold samt statistik på deltagelse. I tillæg hertil har projektlederne analyseret og perspektiveret evalueringens hovedresultater i forhold til aktuelle og fremtidige prioriteringer.

Anbringelsesområdet og de udsatte børn og unges fysiske aktivitet

Trods den stigende opmærksomhed på børn og unges behov for at lege og lære gennem brug af kroppen samt den samfundsmæssige optagethed af sundhed, så findes der forbausende få undersøgelser af anbragte børn og unges fysiske sundhed, kondition, motorik og idrætsdeltagelse. SFI (2008) skriver i publikationen *Børns udvikling og vilkår - Resultater fra SFI's forløbsundersøgelser af årgang 1995*, at børn og unge, der er anbragt uden for hjemmet, generelt er mindre idrætsaktive i idrætsforeninger end deres jævnaldrende kammerater. Selvom anbragte børn og unge sjældent indgår i større befolknings- og skolebørnsundersøgelser og SFI's resultater beror på registerdata og forholdsvis få kvalitative undersøgelser, så er uligheden i idrætsdeltagelse dokumenteret i en række andre studier af børn og unges idrætsdeltagelse. Disse viser under et, at deltagelse i høj grad relaterer til forældrenes socioøkonomiske baggrund, samlivsstatus, erhvervsstatus, samt forældrenes egen idrætsdeltagelse (Nielsen et. al, 2012, Toftegaard-Stöckel, 2011). Tilsvarende viser studier fra Statens Institut for Folkesundhed (Andersen & Helweg-Larsen, 2008) og SFI (Dahl, 2007), at der er en større sandsynlighed for, at udsatte børn er mindre sunde og fysisk aktive end deres ikke-udsatte kammerater.

Evalueringen af 53 idrætsprojekter for udsatte børn og unge viser endvidere, at der kan være mange barrierer i forhold til at fastholde idrætsusikre anbragte børn i almindelige idrætsforeninger (Ibsen et.al, 2012). Selvom der angiveligt findes mange eksempler på, at anbragte børn og unge kan dyrke idræt i en idrætsforening, så er det imidlertid ikke det generelle billede. Praksis fra anbringelsesstederne viser, at denne gruppe af børn og unge har vanskeligt

ved at opretholde et aktivt fritidsliv, når barnet/den unge indledningsvis fjernes fra eget hjem og skal indgå i nye sociale sammenhænge (SFI, 2008). Barnets muligheder afhænger selvsagt af den totale psykosociale sårbarhed jf. dets familiesituation, men det fremhæves af mange pædagoger på specialområdet, at det kan være vanskeligt for barnet at færdes i en idrætsforening, hvis ikke barnet/den unge færdes blandt jævnaldrende (fx skole, fritidsklub eller i nærområdet). Ifølge SFI's forskningsoversigt i forhold til Anbragte børn og unge (2008), så karakteriserer det anbringelsesområdet, at der ofte findes en stærk trang til strukturering og rutinedannelse som risikerer at blive en indgroet praktik og norm. Konsekvensen af strukturtænkningen viser sig ved høj grad af regelbundethed og skemalægning, hvilket kan virke kontraproduktivt i forhold til børns spontanitet, autonomi og medindflydelse på aktiviteter.

Formålet med Anbragte Børn i Bevægelse

Børnehjælpsdagens aktivitetsbesøg 'Anbragte Børn i Bevægelse' (ABB) skal ses i det lys, at der er mange organsatoriske, kulturelle og individuelle barrierer for fysisk aktivitet, og ABB handler netop om at skabe planlagte muligheder og rum for lege og bevægelsesaktiviteter. Børnehjælpsdagens aktiviteter er planlagt, så de kan formidles uafhængigt af anbringelsesstedernes faciliteter og ressourcer. Det handler kort sagt om at øge de anbragte børn og unge adgang og lyst til bevægelse gennem forskellige former for idræt, leg og bevægelse.

Evalueringens metode

Evalueringen af ABB er foretaget af to bachelorstuderende, en kandidatstuderende samt lektor Jan Toftegaard Støckel ved Institut for Idræt og Biomekanik ved Syddansk Universitet. Evalueringsrapporten bygger på en kombination af deltagerobservation og kvalitative forskningsinterviews på i alt seks anbringelsessteder i Østjylland og på Sjælland. De deltagende institutioner er anonymiseret i denne evaluering. Undersøgelserne blev gennemført i løbet af sommeren og efteråret 2012 og foregik med forskellig varighed. Nogle besøg var afgrænset til nogle få timer, mens det i andre tilfælde blev fundet muligt og relevant at være til stede flere dage i træk. Alle besøg blev tilrettelagt så de foregik i forbindelse med ABB-aktivitetsbesøg. Aktivitetsbesøgene er blevet gennemført af Børnehjælpsdagens idrætsuddannede projektledere og projektmedarbejdere. I flere tilfælde er aktivitetsbesøgene gennemført med støtte fra frivillige hjælpere (pædagogstuderende fra Aarhus). De omfattende metodiske overvejelser, der knytter sig til at foretage empiriske undersøgelser på anbringelsesstederne er beskrevet i detaljer i såvel bachelorprojektet som kandidatafhandlingen, hvorfor der henvises til Børnehjælpsdagens hjemmeside, hvor den nævnte litteratur vil være at finde som pdf-filer: <http://www.bhd.dk/anbragte-born/institutioner/born-i-bevaegelse>.

Evalueringens hovedresultater

Spontane effekter i et miljø med mange barrierer

Ud fra de gennemførte observationer kan det konkluderes, at Børnehjælpsdagens aktivitetsbesøg og aktivitetslejre har en spontan effekt på børnenes fysiske aktivitetsniveau og bevægelsesglæde. Hvad menes der med en spontan effekt? Evalueringsgruppen finder, at Børnehjælpsdagens aktiviteter har en positiv virkning 'her og nu', men det er ikke muligt at vurdere om aktiviteterne fører til konkrete sundheds- eller trivselsmæssige effekter eller videre om aktiviteterne fører til bredere kulturelle/institutionelle forandringer på anbringelsesstederne. Denne

Foto: Susanne Jensen

konklusion bygger vi på det faktum, at Børnehjælpsdagens aktiviteter generelt har formået at fremkalde glæde og bevægelse i forbindelse med aktivitetsbesøgene. Da ABB-struktureret fysisk aktivitet kun generelt forekommer hver 3. uge eller sjældnere (der afholdes gennemsnitligt 10 aktivitetsdage per institution om året samt mulighed for to idrætslejre årligt), så er interventionen angiveligt for svag til, at man ville kunne forvente at spore synlige effekter i forhold til ændringer i anbringelsesstedernes hverdagskultur eller børnenes objektive sundhedstilstand. Kun et af de besøgte anbringelsessteder har forankret fysisk aktivitet i den daglige pædagogiske praksis. ABB har ikke haft indflydelse på institutionens oprindelige prioritering af fysisk aktivitet, men derimod udtrykker personalet stor tilfredshed med ABB's tilbud og uddyber, at tilbuddet supplerer og styrker deres eksisterende indsats. På de fem øvrige anbringelsessteder fremstår den daglige fysiske aktivitet som mere sporadisk og tilfældig. Det sporadiske og tilfældige hænger sammen med, at der ikke kunne dokumenteres obligatoriske aktiviteter, der kunne sikre eller garantere fysisk aktivitet for alle børn og unge i hverdagen.

På to ud af de tre institutioner, hvor der er gennemført heldagsobservationer, er der så lidt daglig struktureret fysisk aktivitet, at aktivitetsniveauet angiveligt må karakteriseres som utilstrækkelig i forhold til Sundhedsstyrelsens anbefalinger (2012) om "mindst en times daglig motion af moderat til hård fysisk aktivitet samt mindst 3 gange om ugen fysisk aktivitet med høj intensitet af mindst 30 minutters varighed, der kan vedligeholde eller øge konditionen og muskelstyrken. Der bør ligeledes indgå aktiviteter, som øger knoglestyrken og bevægeligheden". Den visuelle vurdering af det fysiske aktivitetsniveau er naturligvis behæftet med en betydelig usikkerhed, fordi der kun er tale om forholdsvis få timers deltagerobservation på et stærkt begrænset udvalg af anbringelsessteder. Til gengæld har anbringelsesstederne været bekendt med evaluators fokus og tilstedeværelse, hvorfor man må antage, at den observerede praksis kunne være udtryk for 'bedre-end-sædvanlig' praksis.

Børnehjælpsdagens aktivitetsbesøg repræsenterer et modstykke til hverdagen og det fremgår klart af deltagerobservationerne. Børnenes adfærd vidner om, at det ikke er normalt for dem, at de indgår i aktiviteter som foregår på tværs af alder og køn. De spontane sociale effekter af dette er vanskeligt at udtale sig om, da evalueringsgruppen ikke har tilstrækkelig

indsigt i de individuelle børns habitus og derfor ikke kan udtale sig om eventuelle forandringer som følge af deltagelse.

Børnehjælpsdagens programmer for disse målgrupper fremstår velplanlagte og motorisk stimulerende for alle børn uanset forudsætninger. Børnehjælpsdagens personale optræder fagligt kompetente i forhold til den pædagogiske udfordring, det er at gennemføre fællesaktiviteter og undervisningsdifferentiere i forhold til en målgruppe præget af stor spredning mht. alder, køn og social udsathed.

Hvor godt når aktiviteterne ud til de anbragte børn og unge?

Foto: Anne-Mie Rasmussen

Det fremgår af observationerne, at flertallet af børnene deltager aktivt i de ABB-planlagte lege, spil og bevægelsesaktiviteter. Det er primært de lidt ældre teenagere, der har sværest ved at opretholde deltagelsen over længere tid, og det ses, at de, i kortere eller længere tid, glider ud af aktiviteterne. Målgruppen af unge teenagere ser generelt ud til at have svært ved at kapere spilleregler, sociale normer og irretsættelser fra voksne eller andre børn. Målgruppen af udsatte børn og unge, og her især de ældre, ser ud til i særlig grad at bære konflikter fra tidligere på dagen

eller ugen med ind i aktiviteterne. I flere tilfælde ses det tydeligt, at de agerer aggressivt eller negativt overfor andre børn eller institutionspersonaler. Generelt er der meget få konflikter at spore mellem ABB-personalet og de anbragte børn. Børnehjælpsdagens personale og disses pædagogiske tilgang bærer præg af stor tålmodighed i forhold til de børn, der har svært ved at opretholde deltagelsen i længere tid ad gangen.

Det kan konkluderes, at Børnehjælpsdagens personale er meget velkomment på anbringelsesstederne. Særligt de mindre børn viser tydelige tegn på glæde og genkendelse når de får øje på Børnehjælpsdagens personale, hvor de eksempelvis tilbyder at hjælpe med at bære rekvisitter, fortæller små historier om hvad de kan, eller giver knus.

Personale og ledelse på anbringelsesstederne fortæller samstemmende, at de finder samarbejdet med Børnehjælpsdagen godt og værdifuldt. De fremhæver, at børnene glæder sig meget til at Børnehjælpsdagens voksne skal komme, og det skinner tydeligt igennem i forbindelse med interviewene, at personalerne på anbringelsesstederne har tillid til, og er trygge ved, Børnehjælpsdagens personale, fordi de har erfaret, at de er dygtige, engagerede og professionelle i deres omgang med børnene.

På baggrund af de observationer og fokusgruppeinterviews, der er blevet afholdt på de seks anbringelsessteder, findes der, hos personalet, en betydelig uoverensstemmelse mellem sproget om vigtigheden af fysisk aktivitet og den observerbare hverdagspraksis. Generelt taler man på anbringelsesinstitutionerne om vigtigheden og prioriteringen af fysisk aktivitet, men når det gælder aktiv selvtransport, udeleg, fysisk aktive lege og bevægelsesaktiviteter i hverdagen, så fremstår disse former for hverdagsaktiviteter sporadiske og usystematiske. Det er tydeligt, at den fysisk aktive leg og bevægelse eller manglen herpå hænger sammen med institutionspersonalets egne bevægelsespræferencer. På en institution er der tre mænd, der efter eget udsagn regelmæssigt igangsætter nogle af de boldspilsaktiviteter, de brænder

for. På en anden institution taler en mandlig afløser om, at mængden og karakteren af fysisk aktivitet er helt tilfældig og sammenhængende med hvem der lige er på arbejde. På en tredje institution findes der i højere grad en kultur for, at man mest *taler* om leg og bevægelse, men kun sporadisk levner rum, mulighed og engagement til at udføre den i praksis.

Styrker og barrierer for fysisk aktivitet på anbringelsesstederne

Evalueringsgruppen finder, at den ledelsesmæssige prioritering af fysisk aktivitet har stor betydning for, hvordan institutionerne skemalægger og prioriterer fysisk aktivitet. Det er evaluators opfattelse, at anbringelsesstederne generelt forholder sig positive, men også lidt afventende til Børnehjælpsdagens tilbud. Anbringelsesinstitutionerne tager gerne imod, men man har svært ved selv at følge op på ABB aktiviteterne og eksempelvis selv afprøve de aktiviteter Børnehjælpsdagens personale har gennemført.

Foto: Anne-Mie Rasmussen

Hos anbringelsesstederne taler man om, at der er mangel på ressourcer og at de kommunale besparelser er skyld i, at det er svært at gå mere ind i samarbejdet. Dette opfatter evalueringsgruppen som en beskyttelsesstrategi, der i det væsentlige handler om, at man mangler viden og erfaringer med, hvordan man kan implementere fysiske aktiviteter, så de står i direkte forlængelse af de pædagogiske mål og strategier, der findes for arbejdet med disse børn og unge.

Evalueringsgruppens tolkninger af interviews og observationer går i den retning, at Børnehjælpsdagens aftaler om aktivitetsbesøg i vid udstrækning bliver anvendt som en kærkommen aflastning, som glæder både personale og anbragte. Ved flere interviews på forskellige institutioner fremhæves det af institutionspersonalet, at Børnehjælpsdagen giver dem et pusterum, når de kommer og gennemfører aktiviteter. Dette er for så vidt ret interessant, fordi 'aflastning' og 'pusterum' omtales som noget, der giver institutionspersonalet mulighed for at indtage andre og mere frie roller. Denne positive italesættelse af afbræk fra den sædvanlige struktur kan være et vink om, at personalet også kan have det ambivalent med den omfattende struktur og rutineopbygning.

I flere tilfælde har det været synligt, at institutionspersonalet har brugt frirummet til at indtage en tilskuerrolle, hvor de typisk har opholdt sig på afstand af aktiviteten. Når der i forbindelse med interviews er spurgt til, hvordan man forholder sig til at være rollemodel for børnenes aktiviteter, og eksempelvis om de ansatte selv klæder om til aktiviteter, så svarer de typisk, at det er meget vigtigt at være omklædt og deltage aktivt. I forbindelse med observationerne har evalueringsgruppen set på forekomsten af andre former for fysisk aktivitet i dagligdagen. Der findes kun meget få eksempler på igangsættelse af lege- og bevægelsesaktiviteter, hvor de voksne selv deltager aktivt og/eller omklædt.

I den kontekst, at evalueringen i nogle tilfælde har set voksne, der hverken er klædt om til eller deltager i bevægelsesaktiviteterne, så begrundes det typisk med, at de lige netop i dag har glemt deres tøj eller, at de var nødt til at gå fra på grund af noget administrativt. Der hvor pædagogerne aktivt deltager i aktiviteterne, ser det ud til, at det er lettere at få børnene med, de virker gladere, og der er færre konflikter. En af de vigtigste positive konsekvenser ved at

pædagogerne deltager aktivt og deler praksis med børnene er, at de bedre kan hjælpe og støtte det enkelte barn ligesom de lettere kan tage konflikter i opløbet.

Selvom deltagerobservationerne drejer sig om de handlinger, der kan observeres, så kan metoden også bruges til at blive opmærksom på de handlinger, der ikke forekommer. Ved aktiviteternes afslutning har det været tydeligt, at dagens aktiviteter ikke bliver fælles evalueret af de voksne pædagoger og projektledere. Der hvor pædagogerne har deltaget aktivt er det tydeligt at se, at der er mere samtale mellem parterne, men det foregår på et uformelt niveau, hvor man ikke relaterer udfaldet af aktivitetstimerne til børnenes behov eller mulighederne for at tilpasse aktiviteterne til næste besøg. Der kunne være et stort potentiale forbundet med, at institutionerne gør mere ud af aktiv deltagelse og efterfølgende evaluering, fordi det antages at disse handlinger vil bidrage til at skabe større ejerskab blandt personalet til fysisk aktivitet, fordi den personlige og kropslige erfaringsdannelse har stor betydning for personalets selveffektivitet og lyst til at engagere de anbragte børn og unge.

Det ser også ud til, at det er et frirum for de anbragte børn, når der er ABB-aktiviteter. Det kan hænge sammen med, at ABB i nogen grad kan gøre det mere legitimt at lege og deltage på tværs af de roller og normer, der angiveligt hersker i hverdagen, end personalet, der ofte må tage del i kontinuerlige konflikter og opdragelsesroller. Når personalet adspørges direkte om de medvirker til at afprøve ABB-aktiviteter efter aktivitetsbesøg, så findes der kun meget svag indikation på dette.

Under såvel formelle interviews som uformelle samtaler angiver institutionernes personale en række yderligere årsager til manglende implementering eller igangsættelse af fysisk aktivitet:

- Manglende tid i det daglige pga. mange andre vigtige pædagogiske, sociale, administrative og praktisk/ logistiske opgaver
- Manglende erfaringer med motorik, leg og idræt
- Manglende personalemæssig opbakning i det daglige, hvis en pædagog skal gå fra til leg/bevægelse
- Frygt for at børnene skal komme til skade (fx i forbindelse med aktiv selvtransport – cykelture)
- Bekymring for at børnene skal lide overlast eller nederlag (fx cykelture, fodboldkampe osv.)

Det er en barriere for den fysiske aktivitet, at børn og unge i så vid udstrækning bliver beskyttet mod fysisk aktivitet og træning med henvisning til *mulig risiko*. Det er et generelt fænomen, at de anbragte bliver kørt til og fra skole og øvrige fritidsaktiviteter. I forhold til træning og konkurrence udtales der en generel bekymring for, at børnene risikerer at komme ud over deres grænser, hvilket implicit forstås som noget negativt. Modsætningsvis omtaler personalet de længere og mere krævende ture og strabadser som lærerige og givtige for de unge. Ud fra de afholdte interviews forekommer disse ture relativt sjældent, fordi det kræver stor planlægning og rigeligt mandskab.

Det er evalueringens tolkning, at personalets fortællinger om sådanne ture i høj grad er præget af resultat, præstation og effekt snarere end at skabe oplevelser, der kan styrke det sociale samvær i gruppen. Evalueringen tolker på baggrund af observation, at der i dagligdagen

opleves og skabes flere barrierer end 'virkeligheden' måske giver anledning til.

De forhold, der er beskrevet i ovenstående afsnit, er udtryk for generelle betragtninger og tolkninger som kan udledes af det indsamlede empiriske materiale. Men det hører med til fortællingen, at der findes eksempler fra alle institutioner, der går i den modsatte retning af de generelle konklusioner. På en institution går stort set al praksis og tale i den modsatte retning af evalueringens generelle konklusioner, fordi man her har etableret en bevægelsesvenlig kultur, hvor der er sammenhæng mellem det, man taler om er vigtigt, og det man rent faktisk gør. På yderligere en institution findes der en stærk italesættelse af idræt og bevægelse som 'noget vigtig' samtidigt med, at disse personaler har stærke kompetencer indenfor krop og bevægelse. På denne institution er der således et nærliggende potentiale i forhold til at institutionen kunne gøre mere brug af ABBs ressourcer.

Samlet set betyder det, at de måder, hvorpå institutionerne generelt prioriterer og udfører aktiviteter, står i kontrast til de pædagogisk planlagte ABB-aktiviteter. Selvom institutionerne udtrykker stor tilfredshed med aktiviteterne, så bærer hverdagspraksis meget få spor af, at man gentager de foreviste aktiviteter. Det kan derfor tolkes i den retning, at overførselsværdien eller påvirkningen fra Børnehjælpsdagen ikke stemmer overens med personalernes egne præferencer og mere generelt institutionernes kulturelle og organisatoriske praksis.

Afslutningsvis synes det rimeligt at konkludere, at Børnehjælpsdagen gennem projekt ABB har formået at etablere positive samarbejdsrelationer om bevægelsesaktiviteter på anbringelsesstederne og gennem aktivitetslejre. Børnehjælpsdagens intervention har haft en positiv indflydelse på italesættelsen af fysisk aktivitet hos de personaleteams evalueringen har truffet.

Selvom interventionen altså har haft en positiv indflydelse, så har den i sin nuværende form næppe tilstrækkelig styrke til mærkbart at fremme den fysiske aktivitet på anbringelsesstederne. Det skønnes, at den slags forandringer vil kræve mere helhedsorienterede pædagogiske indsatser og prioriteringer fra anbringelsesstedernes side. Det kræver, at både personale og ledelse er enige om at opprioritere fysisk aktivitet, således at den fysiske dimension implementeres i alle dagligdagens gøremål. Der er et stort potentiale for Børnehjælpsdagen i forhold til at intensivere samarbejdet med de mange anbringelsessteder, fordi der tilsyneladende er et stort udækket behov for at fremme den fysiske dimension på en pædagogisk veltilrettelagt måde i de anbragte børns liv.

Foto: Iben Sundtoft

Referencer

Andersen, S. & Helweg-Larsen, K. (2008): *Børns fysiske aktiviteter i skole og fritid - Er socialt udsatte børn fysiske inaktive og har det betydning for deres helbred og trivsel?*, Statens Institut for Folkesundhed, Syddansk Universitet.

Dahl, K. M. (2007): *Udsatte børns fritid - et litteraturstudie*, SFI - Det Nationale Forskningscenter for Velfærd, København.

Ibsen, B., Jespersen, E., Toftegaard-Støckel, J., Fehsenfeld, M. & Nielsen, L. (2012): *Idrættens outsiders – inklusion eller eksklusion af vanskeligt stillede børn og unge i idræt*, Syddansk Universitet, Movements (2012:7).

Nielsen, G.; Grønfeldt, V.; Toftegaard-Støckel, J. & Andersen L. (2012): Predisposed to participate? The influence of family socio-economic background on children's sports participation and daily amount of physical activity, *Sport in Society: Cultures, Commerce, Media, Politics*, Volume 15, Issue 1, 2012, pages 1-27.

SFI (2008): *Anbragte børns udvikling og vilkår - Resultater fra SFI's forløbsundersøgelser af årgang 1995*. København, Det Nationale Forskningscenter for Velfærd.

Sundhedsstyrelsen (2012): kort link: <http://www.sst.dk/>

Toftegaard-Støckel, J.; Nielsen, G.; Ibsen, B. & Andersen, L. (2011): Parental, socio and cultural factors associated with adolescents' sports participation in four Danish municipalities, *Scandinavian Journal of Medicine & Science in Sports*, Volume 21, Issue 4, pages 606–611.

ABB's praktikerdokumentation

Udarbejdet af projektleder Iben Sundtoft Poulsen

Følgende afsnit vil uddybe, hvorledes ABB betragter målgruppen, evalueringens hovedresultater og hvordan ABB ønsker at bringe disse i spil i ABB's fremtidige praksis.

ABB's samarbejde med målgruppen

ABB's projektledere oplever i langt de fleste tilfælde en god og positiv tilknytning til de anbragte børn, hvilket stemmer overens med evalueringens konklusioner. Projektleder Susanne Jensen udtaler: *"Når de først kender os, så oplever jeg, at vi betyder noget for dem. De husker os, og de husker de gode oplevelser de har sammen med os."* ABB's projektledere og frivillige oplever også tilfælde af tilbageholdenhed og skepsis hos nogle børn og unge, når de skal i gang med aktiviteter, men når de først er med, glemmer de som regel alt om tid og sted. I det arbejde er den personlige relation og den tillid, der opbygges mellem den enkelte og ABB's projektledere og/eller frivillige, meget betydningsfuld. At barnet eller den unge ved, hvad ABB står for, og kan genkende ABB's projektledere og frivillige fra gang til gang, er helt afgørende for, hvorvidt de har lyst til at deltage i aktiviteterne. ABB oplever, at flere børn med tiden begynder at komme med forslag til aktiviteter eller aktivitetsdage, som de ønsker, at ABB skal arrangere.

Foto: Iben Sundtoft

ABB oplever målgruppen som en gruppe af børn og unge, der har brug for særlig omsorg og positiv opmærksomhed. Evalueringen peger på, at det særligt er teenagerne, der har svært ved at indgå i ABBs aktiviteter. ABB's projektledere kan i visse tilfælde genkende dette, men erfarer ligeledes, at de unges reaktion oftest udspringer fra gnidninger i de interne sociale strukturer mellem institutionens børn, unge og personale, da det for mange teenagere i målgruppen af anbragte er vigtigt at opretholde en bestemt facade/attitude. 'Det er kedeligt' er en ofte hørt sætning fra teenagegruppen - en reaktion, der, ifølge ABB's egne observationer, oftest bundes i usikkerhed og angsten for at fejle. ABB er derfor meget opmærksom på denne del af målgruppen og forsøger at afholde aktiviteter, der appellerer til teenagegruppen og som ligeledes er med til at bløde op for interne hierarkier på institutionen. ABB oplever, at det særligt for målgruppen af anbragte teenagere er værdifuldt at være aktive med ABB, da det også er med til at styrke relationerne mellem de unge og de deltagende pædagoger.

ABB oplever en stor spredning i børnenes fysiske og motoriske færdigheder. ABB har siden 2007 erfaret, at det ofte er børnenes humør og sindstilstand på dagen, der afgør karakteren af aktiviteterne og intensiteten af de fysiske udfoldelser. ABB vurderer derfor, at det er yderst vigtigt, at pædagogikken kontinuerligt udvikles, så projektledere og frivillige opnår stigende sikkerhed i at differentiere i aktiviteterne og være omstillingsparate, således at de kan imødekomme målgruppen bedst muligt. ABB mener at lykkes med dette i langt de fleste tilfælde. En pædagog udtalte i forbindelse med en ABBs aktivitetslejr: *"Vi har erfaret, at der er flere børn fra vores institution som vil kunne deltage i jeres aktiviteter"*. ABB stræber efter

at bevare kvaliteten og blikket for det enkelte barn i deres videre arbejde. Ifølge ABB er en af de positive gevinster ved aktivitetsbesøgene, at børnene gang på gang oplever, at der er plads til alle, og at de bliver anerkendt og respekteret for dem de er, og det de kan.

Det er ikke ABBs oplevelse, at børnene reflekterer dybere over aktiviteterne efter endt forløb, hvilket stemmer godt overens med evalueringens resultat, der peger på, at ABBs aktiviteter i højere grad har en 'her og nu' effekt, og at aktivitetsbesøgene har en spontan effekt på børnenes fysiske aktivitetsniveau og bevægelsesglæde. ABB oplever dog, at aktivitetslejrene, der forløber over flere dage, bidrager positivt til den anbragtes selvopfattelse. De oplevelser og de kropslige erfaringer, børnene får gennem lejrens aktiviteter, gør positivt indtryk og lagres i større eller mindre grad i deres hukommelse. En pædagog skrev følgende i en takkemail efter 4 dages aktiviteter med ABB: *"Vi fik 3 begejstrede drenge hjem, de er virkelig vokset mht. selvtillid og tro på egne talenter - og kondien fik vist også et ryk opad."*

I overensstemmelse med de nævnte undersøgelser i evalueringen er det ABBs opfattelse, at der er en stor del af de anbragte børn og unge, som ikke nyder godt af foreningslivet - enten fordi de flytter fra institution til institution, fordi de ikke har motivationen, eller fordi de ikke har forudsætningerne til at indgå under de normer, der er i en forening. Det er ofte personalet på anbringelsesstederne der træffer afgørelse om, hvorvidt et barn er egnet til foreningslivet. ABB mener at besidde en unik mulighed for at identificere potentielle "foreningsmodne børn" og bidrager derfor fremadrettet med sparring til institutioner på dette område, hvis de ønsker det. Det skal her nævnes, at ABB oplever en stærk værdi i deres muligheder for at bringe anbragte børn sammen på tværs af institutionerne for således at lade børnene møde andre børn med samme baggrund og forudsætninger som dem selv. Børnehjælpsdagen tror på, at aktiviteterne effektivt øger børnenes tro på egne evner, deres handlekompetence samt deres følelse af autonomi.

Mødet med anbringelsesstedernes personale

Foto: Jakob Mark

Overordnet set så oplever ABB personalegruppen som imødekommende og meget glade for de aktive tilbud, som det også konkluderes i evalueringen.

ABB oplever dog en stor forskel på det pædagogiske personale, når det kommer til deres egen indsats med at implementere og bakke op om fysisk aktivitet på institutionerne. ABBs projektledere giver udtryk for, at de møder dem, som er helt med på beatet omkring fysisk aktivitet, dem som gerne vil have noget inspiration, og så dem som i højere grad skal overtales og overbevises om, at fysisk aktivitet og kropslighed er vigtigt.

I henhold til pædagogernes egen deltagelse ser ABB en stor spredning i motivation og engagement.

I overensstemmelse med evalueringens hovedresultater oplever ABB, at personalerne på anbringelsesstederne har tillid til og er trygge ved ABB og deres aktiviteter med børnene. ABB ønsker dog i fremtiden at være mere end blot 'en kærkommen aflastning' eller et pusterum. ABB ønsker ligeledes at være et læringsrum, hvis aktiviteter kan inspirere i en så høj grad, at aktiviteterne overføres til institutionernes egen praksis.

Den betydelige forskel i omtalen af vigtigheden af fysisk aktivitet og den observerbare hverdagspraksis, som evalueringen påpeger, stemmer godt overens med den opfattelse ABB ligeledes har tilegnet sig siden 2007. Intentionerne er ofte gode og positive, men bliver sjældent omsat til praksis. ABB oplever ligeledes, at institutionspersonalets egne bevægelsespræferencer er bestemmende for karakteren og mængden af den fysiske aktivitet, og ABB fornemmer ofte splittede personalegrupper med hver deres holdning til vigtigheden af fysisk aktivitet. Evalueringsgruppen peger på dette som en beskyttelsesstrategi, der handler om manglende viden og erfaringer med, hvordan man kan implementere fysiske aktiviteter. ABB ønsker her at tilføje observationer, der peger på, at personalernes egen fysiske tilstand og tro på egne fysiske færdigheder ligeledes opleves og udtrykkes som en barriere. ABB oplever også ofte personaler, der glemmer, at de stadig er i en pædagogisk kontekst så snart der skal "leges", og dermed glemmer den opdragende og dannende effekt de foregår under fællesaktiviteterne.

Grundet sidstnævnte sætter ABB i 2013 større fokus på temaet 'rollemodeller for fysisk aktivitet'. ABBs projektledere har siden 2009 taget afsæt i pædagogisk idræt, der omgås idrætten med pædagogisk omtanke, i en positiv, energisk og anerkendende tone overfor børnene. I 2013 ønsker ABB at udvide med et sundhedsfagligt fokus, der skal sætte yderligere fokus på vigtigheden af hvorledes personalerne med egen krop og ageren kommunikerer budskaber om fysisk aktivitet.

ABB kan i høj grad tilslutte sig evalueringens dokumentation for, at den ledelsesmæssige prioritering af fysisk aktivitet har stor betydning for, i hvor stor en udstrækning institutionerne skemalægger og prioriterer fysisk aktivitet. At institutionerne har svært ved selv at følge op på ABB aktiviteterne og afprøve disse er et område ABB projektledere vil drage et mere målrettet og indgående fokus på i fremtiden. ABB vil stræbe efter, at den fremtidige indsats bliver målrettet det arbejde, der består i at opfordre til samt vejlede i at overføre ABBs viden og aktiviteter til institutionernes hverdag. ABBs afsæt i 'pædagogisk idræt' som idrætsligt fundament tjener netop som eksempel for, hvorledes idrætten med fordel kan praktiseres for denne målgruppe. Denne viden formidler ABB allerede i 2012/2013 gennem tilbud om fokusforløb, oplæg og kurser.

Det anerkendes, at vi sætter fokus på fysisk aktivitet, idet mange anbragte børn og unge, som følge af den omsorgssvigt de har været udsat for, ofte har en reduceret kropsforståelse, kropsbevidsthed og motorik. Adskillige pædagoger og ledere giver således udtryk for, at der findes et behov for en indsats på området, men at den ikke imødekommes på optimal vis. I de mest ekstreme tilfælde tilknyttes der eksterne fysioterapeuter til at bearbejde disse børns motoriske problemer, men det adresser ikke den samlede børnemålgruppes udviklingsbehov.

I 2006 lavede projektleder Merethe Raundahl en undersøgelse på 28 institutioner for anbragte børn og unge, hvor hun konkluderede, at pædagoger og ledere generelt er positivt indstillet overfor fysisk aktivitet, at de ønsker at bruge det, men giver udtryk for, at de mangler kompetencer og ressourcer for at gøre det. En tendens der efter ABBs erfaringer synes bekræftet og stadig gør sig gældende.

ABB oplever, at størstedelen af pædagoger og ledere, er meget taknemlige overfor ABBs tilbud. Enkelte institutioner prioriterer idræt og bevægelse meget højt, og besøgene er ofte kombineret med frugt og vand og særlig fokus på sundhed. Men ABB giver også stærkt udtryk for, at de jævnligt møder pædagoger, der tror vi kommer og "passer" deres børn eller

unge i et givent tidsrum, og at deres funktion frafalder eller at de udelukkende er med for at overvåge og tage sig af konflikter. Dette finder ABBs projektledere meget problematisk, idet der i aktiviteterne er en unik mulighed for at skabe stærkere relationer børnene imellem eller mellem barn og pædagog samt et udsøgt potentiale for pædagogen i at fremstå som 'den gode rollemodel' for barnet. Projektleder Merethe Raundahl udtaler efter erfaring med ABBs aktiviteter siden 2007: *"Afgørende er det, at pædagogerne deltager aktivt og viser vejen – det gør en klar forskel i hvorvidt børnene deltager og i hvilket omfang."*

ABB har et stærkt ønske om, at institutionerne selv tager initiativ til at afprøve og gentage de aktiviteter, som er blevet forevist af ABB. Det kræver naturligvis en institutionel prioritering samt engagerede medarbejdere. Formidlingen af en aktivitet, uanset karakteren af den, er helt afgørende for, hvordan den bliver modtaget af målgruppen. Hvis den fysiske aktivitet ønskes implementeret i højere grad i dagligdagen ude på institutionerne for anbragte børn og unge, kræver det, at det prioriteres fra ledelsens side, og at der bliver udstukket retningslinjer for, hvordan man ønsker det samt hvem, der er primus motor på aktiviteterne. Det er velkendt og det er ligeledes en konklusion som evalueringen også peger på, men ABB oplever, at det ikke naturligt praktiseres på alle institutioner. ABB oplever ofte, at oplagte muligheder for fysisk aktivitet i udendørsarealer, lokaler og rum for lege og bevægelsesaktiviteter ikke udnyttes optimalt på institutionerne. ABB mener, at ledelsens opprioritering er en nødvendighed for at imødekomme nogle af de barrierer, evalueringen peger på, der omfatter manglende tid og manglende opbakning.

Evalueringen skønner, at forandringer i kulturen omkring fysisk aktivitet vil kræve mere helhedsorienterede pædagogiske indsatser og prioriteringer fra anbringelsesstedernes side. ABB er enige i den betragtning, at det kræver, at både personale og ledelse opprioriterer fysisk aktivitet som en del af alle dagligdagens gøremål.

Yderligere kommentarer til evalueringens hovedresultater

På baggrund af evalueringen, hvoraf det fremgår, at der er en øget sandsynlighed for, at udsatte og anbragte børn og unge er mindre sunde og fysisk aktive end tilsvarende jævnaldrende, så er ABB's særlige indsatser for at styrke den fysiske dimension i anbragte børns hverdagsliv en vigtig og relevant opgave..

ABB er bevidste om, at der er mange organisatoriske, kulturelle og individuelle barrierer for fysisk aktivitet for denne målgruppe. ABB ønsker således at drage fokus mod at være medaktører i arbejdet med at reducere sådanne barrierer. Det er ABBs overbevisning at en tidlig, dybdegående dialog med den institution, hvorpå der skal afholdes aktive tiltag, kan afklare nogle af disse barrierer. Her kan som eksempler nævnes større fokus på det enkelte barns behov samt tidlig og langsigtet planlægning af datoer for besøg, således at forudsigeligheden for barnet og overskuddet fra institutionens fremmes.

Evalueringen påpeger, at interventionen i dens nuværende omfang og karakter angivelig er for svag til, at der vil kunne spores synlige effekter i forhold til ændringer i anbringelsesstedernes hverdagskultur samt børnenes vaner med hensyn til fysisk aktivitet. Dette stem-

Foto: Jakob Mark

mer godt overens med ABBs egen opfattelse og ABB har således siden 2009 implementeret dyberegående tiltag i sit udvalg af tilbud. Fokusforløb samt kurser er blevet udbudt til alle institutioner, der ønsker et mere dybdegående og intensivt forløb af et emne i relation til fysisk aktivitet. Her kan nævnes fokusforløb og kurser i motorik, sansestimulation, teambuilding og tillid.

Den barriere, der ligger i tendensen til at beskytte børnene mod fysisk aktivitet, træning samt mere krævende og længerevarende aktiviteter, oplever ABB at kunne imødekomme ved at fastholde et længerevarende samarbejde med institutionerne. De institutioner, der har deltaget flere gange i ABBs aktiviteter, opleves som mere villige og indforståede med, at idrætten er et rum, der bringer følelser i spil og hvor konflikter kommer og går. ABB oplever at mange institutioner, der tidligere har deltaget i ABBs aktivitetslejre, hvor ABB netop arbejder med at afprøve grænser, ønsker at deltage igen. ABB fornemmer således, at denne beskyttelsestendens i højere grad relaterer sig til pædagogernes egne behov for styring og kontrol af målgruppen.

At der i de fleste tilfælde ikke kunne dokumenteres obligatoriske aktiviteter på institutionerne, der kunne sikre eller garantere fysisk aktivitet for børnene, giver ABB en indikation om, at indsatsen for at sikre anbragte børns aktive fritidsliv bør intensiveres.

ABB ønsker med sit allerede etablerede fokus på geografisk udvidelse, at udbrede ABBs tilbud til alle institutioner for døgnanbragte børn i hele landet, idet det er projektledernes overbevisning, at indsatserne gavner institutionerne og det enkelte barn.

ABB oplever, at der på mange institutioner er et stort potentiale for at kunne drage nytte af ABBs og Børnehjælpsdagens ressourcer, og der er et stort potentiale for Børnehjælpsdagen i forhold til at intensivere samarbejdet med de mange anbringelsessteder, fordi der tilsyneladende er et stort udækket behov for at fremme den fysiske dimension på en pædagogisk veltilrettelagt måde i de anbragte børns liv.

Fakta om Anbragte Børn i Bevægelse

I 2007 påbegyndte Børnehjælpsdagen projektet Anbragte Børn i Bevægelse og indledte samarbejder med i alt 13 institutioner i Østjylland. Siden da har der været gennemsnitlig tilvækst på mere end 27 institutioner om året (se tabel 1 på næste side). Udviklingen er sket i takt med ABB's geografiske udvidelse til Nordsjælland, at aktivitetsbesøgene er blevet et mere velkendt tilbud for målgruppen samt at der er blevet udviklet nye tilbud som blandt andet inspirationsoplæg, personalekurser, fokusforløb, samarbejde med sportsklubber og aktivitetslejre.

Antallet af børn er steget markant som et naturligt resultat af stigningen i antallet af institutioner, men også grundet det faktum, at flere børn er deltagende i aktivitetsbesøg og aktivitetsdage på de enkelte institutioner. Den seneste behovsanalyse i Børnehjælpsdagen viser, at *fysisk aktivitet* er det mest efterspurgte tilbud blandt institutionerne, og alt tyder på at efterspørgslen på disse tilbud vil være stabil eller stigende i de kommende år.

Antallet af frivillige har ligeledes udviklet sig siden 2007, hvor ABB gjorde brug af 13 frivillige, der i alt brugte 278 frivilligtimer svarende til 21 timer per frivillig. I 2012 er dette tal steget til 46 frivillige, og de har i gennemsnit bidraget med 37 frivilligtimer, hvilket næsten er en fordobling. ABB har grundet stigende behov for frivillighjælp gjort mere for at synliggøre behovene for frivillige og efterfølgende har det ført til en stigende interesse for at være frivillig hos ABB.

I takt med, at ABB har udvidet sine tilbud, har ABB ud fra en observation af behov samt en stigende efterspørgsel ligeledes rettet opmærksomhed mod personalet på institutioner for anbragte. Her ses en markant stigning, da antallet af pædagoger der har deltaget i aktivitetsbesøg, aktivitetsdage, oplæg, spot-dage eller fokusforløb er steget fra 92 til 1259 personer. Dette tal forventes at stige yderligere i 2013, grundet ABB's udvidede tilbud indenfor oplæg, kurser og sundhedsfaglige tilbud.

Øget sponsorindtægt har muliggjort et højere aktivitetsniveau i forhold til institutionsbesøg og aktivitetslejre. En aktivitetsdag på en institution koster typisk mellem 0 kr. og 150 kr. per barn afhængig af aktivitetens type og indhold (eksklusiv lønudgift til projektleder og administration).

Udgifterne per barn for aktivitetslejr med overnatning er ca. 1000 kr. for 2,5 dage, svarende til ca. 400 kr. per dag. Af de 1.000 kr. går 630 kr. til logi og mad. Udgifterne til den øvrige drift er 185 kr. om dagen per deltager, svarende til ca. 17 kr. i timen per barn.

Evaluering af Anbragte Børn i Bevægelse

Tabel 1. ABB-nøgletal

JYLLAND						
	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Institutioner	13	39	48	52	79	123
Børn	72	1069	920	1169	1302	1637
Pædagoger	92	372	343	479	664	1066
Frivillige	13	36	32	27	37	28
Frivilligtimer	278	1737	1785	844	1614	1463
Sponsorater i kr.	2.000	165.747	215.455	156.813	264.338	605.475
NORDSJÆLLAND						
	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Institutioner					15	26
Børn					234	480
Pædagoger					93	193
Frivillige					4	18
Frivilligtimer					34	256
Sponsorater i kr.					21.400	49.655
HELE LANDET						
	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Institutioner	13	39	48	52	94	149
Børn	72	1069	920	1169	1536	2117
Pædagoger	92	372	343	479	757	1259
Frivillige	13	36	32	27	41	46
Frivilligtimer	278	1737	1785	844	1648	1719
Sponsorater i kr.	2.000	165.747	215.455	156.813	285.738	655.130

Serien MOVEMENTS

Se de tidligere udgivelser i rapportserien på CISC's hjemmeside: www.sdu.dk/cisc

- 2013:1 Bjarne Ibsen, Malene Thøgersen og Lau Tofft-Jørgensen: Fritidsfaciliteterne i Fredensborg Kommune.
- 2012:17 Charlotte Skau Pawlowski, Lars Breum Christiansen, Jasper Schipperijn og Jens Troelsen: Naturparken Mellem Bakkedrag og Dalstrøg - Evaluering af en omdannet græsmark ved boligbebyggelse i Sønderborg.
- 2012:16 Charlotte Skau Pawlowski, Lars Breum Christiansen, Jasper Schipperijn og Jens Troelsen: En Voldsom Omvej - Evaluering af en omdannet støjvold i Solrød.
- 2012:15 Charlotte Skau Pawlowski, Lars Breum Christiansen, Jasper Schipperijn og Jens Troelsen: Pixlpark - En Digital Legeplads - Evaluering af en omdannet plads i en ny bydel i Roskilde.
- 2012:14 Charlotte Skau Pawlowski, Lars Breum Christiansen, Jasper Schipperijn og Jens Troelsen: Et bevægelseksperimentarium - Evaluering af en omdannet park ved Sundhedscentret i Nykøbing Sjælland.
- 2012:13 Charlotte Skau Pawlowski, Lars Breum Christiansen, Jasper Schipperijn og Jens Troelsen: Sidesporet - Evaluering af en omdannet asfaltplads ved Nørre Aaby station.
- 2012:12 Charlotte Skau Pawlowski, Lars Breum Christiansen, Jasper Schipperijn og Jens Troelsen: Opfordring til udfordring - Evaluering af omdannede restarealer i Kolding Bycentrum.
- 2012:11 Charlotte Skau Pawlowski, Lars Breum Christiansen, Jasper Schipperijn og Jens Troelsen: Byens Arena - Evaluering af en omdannet parkeringsplads ved boligbebyggelse i Høje Gladsaxe.
- 2012:10 Charlotte Skau Pawlowski, Lars Breum Christiansen, Jasper Schipperijn og Jens Troelsen: Dronningens Bastion - Evaluering af en omdannet bastion på et historisk voldanlæg i Fredericia.
- 2012:9 Thomas Skovgaard, Kurt Lüders, Jesper von Seelen, Mette Munk Jensen, Bjarne Ibsen, Casper Due Nielsen og Tobias Marling: Svømning i den danske folkeskole.
- 2012:8 Bjarne Ibsen, Venka Simovska og Henrik M. Larsen: Tilgængelighed til og deltagelse i idræt blandt børn og unge på Vesterbro: Evaluering af DGI-byens børne- og ungeprojekt Go-Active.
- 2012:7 Bjarne Ibsen ... et al.: Idrættens outsiders - Inklusion eller eksklusion af vanskeligt stillede børn og unge i idræt: Evaluering af puljen til idræt for vanskeligt stillede børn og unge.
- 2012:6 Jan Arvidsen, Karen Dalgaard Pedersen og Søren Andkjær: Rum og rammer for Aktivt Udeliv: Et litteraturstudie om naturlige omgivers betydning for Aktivt Udeliv.
- 2012:5 Bjarne Ibsen: Human Ressource Management for Volunteers in Sports Organisations in Europe.
- 2012:4 Charlotte Skau Pawlowski og Jens Troelsen: EN GOD OMVEJ - Bevægelse i lokalområdet: Kvalitativ analyse af den kommunale planlægnings- og implementeringsproces forbundet med projektet.
- 2012:3 Louise Kamuk Storm, Simon Madsen og Bjarne Ibsen: Evaluering af projekt Grib Chancen.
- 2012:2 Louise Bæk Nielsen og Bjarne Ibsen: Idrætsdeltagelse og idrætsfaciliteter i Vordingborg Kommune.
- 2012:1 Thomas Gjelstrup Bredahl: Slutevaluering af Greve Kommunes metodeudviklingsprojekt "MultiMinen" - For 6-8 årige børn med overvægt.
- 2011:6 Peter Lund Kristensen: Evaluering af 'Sunde vaner fra barnsben': Den kvantitative del - Vejle Kommune.
- 2011:5 Louise Kamuk Storm, Simon Madsen og Bjarne Ibsen: Evaluering af 'Bevæg dig sund og glad: Et projekt i Esbjerg Kommune for overvægtige børn og deres familier.

- 2011:4 Jan Toftegaard Støckel: Evaluering vedrørende projekt Idrætszen.
- 2011:3 Bjarne Ibsen og Louise Bæk Nielsen: Idræt og idrætsfaciliteter på Bornholm.
- 2011:2 Jakob Haahr og Søren Andkjær (red.): Muligheder og begrænsninger for friluftsliv: Konference-rapport - artikler og abstracts.
- 2011:1 Ejgil Jespersen: Evaluering af Krop og Kontor forsøgsprojekter.
- 2010:7 Pernille Andreassen: Evaluering af 'Sunde vaner fra barnsben' - Vejle Kommune.
- 2010:6 Forskningsenheden for 'Bevægelse, Idræt og Samfund' (BIS): Forskningsprofil og udviklingsplaner for 2010-2014.
- 2010:5 Bjarne Ibsen, Anne Mette Walmar Hansen og Eva Vennekilde: Ændringer i kommunal idæts-politik efter kommunalreformen.
- 2010:4 Karsten Østerlund: Gå i Gang: Slutevaluering.
- 2010:3 Lise Specht Petersen: Rum for idræt og leg på Vesterbro.
- 2010:2 Bjarne Ibsen og Carsten Hvid Larsen: Aktivitet eller idrætspolitisk arbejde? Frivilligt arbejde i DGI Vestsjælland og DGI Nordsjælland.
- 2010:1 Bjarne Ibsen, Jan Toftegaard Støckel og Charlotte Klinker: Børn og fysisk aktivitet på Ve-sterbro.
- 2009:7 Lise Specht Petersen og Bjarne Ibsen: København – en by i bevægelse: evaluering af Køben-havns Kommunes motionsstrategi.
- 2009:6 Ole Lund: Evaluering af projekt 'Sund Cirkel'.
- 2009:5 Carsten Hvid Larsen og Bjarne Ibsen: Frivilligt arbejde i Gigtforeningen.
- 2009:4 Ole Lund: Sund indskoling – evaluering af sundhedsfremmende indsatser i SFO og indsko-ling i Frederikshavn Kommune.
- 2009:3 Kirsten Kaya Roessler: Gruppesamtaler som psykologisk behandling af kroniske smerter: erfaringer fra projektet "Tilbage til arbejdet".
- 2009:2 Lars Breum Christiansen og Jens Troelsen: Bevægelsesmuligheder i Kolding By 2008.
- 2009:1 Ole Lund: Rend og Hop – Vi si'r stop: et sundhedsprojekts bestræbelser på at skabe bedre betingelser for det sunde liv i Varde Kommune.
- 2008:10 Lars Breum Christiansen og Jens Troelsen: Bevægelsesmuligheder i Roskilde By.
- 2008:9 Per Jørgensen: Idrætspolitik i Gentofte Kommune gennem 100 år.
- 2008:8 Jens Høyer-Kruse, Malene Thøgersen, Jan Toftegaard Støckel, Bjarne Ibsen: Offentlige-frivillige partnerskaber omkring børn og fysisk aktivitet.
- 2008:7 Pernille Vibe Rasmussen: Foreninger og integration: Undersøgelse af foreningers vilkår for integrationsarbejde i Københavns Kommune.
- 2008:6 Thomas Gjelstrup Bredahl: Ekstern evaluering af Motion på Recept i Frederiksberg Kom-mune: September 2007.
- 2008:5 Thomas Gjelstrup Bredahl: Evaluering af Motion på Recept i Nordjylland 2007.
- 2008:4 Jens Troelsen, Kirsten Kaya Roessler, Gert Nielsen og Mette Toftager: De bolignære områders betydning for sundhed: hvordan indvirker bolignære områder på sundheden? – og hvordan kan udformningen gøres bedre?
- 2008:3 Ole Lund og Pernille Andreassen: Gå i gang: evalueringsrapport.
- 2008:2 Jan Toftegaard Støckel (red.): Parallel leg eller integreret leg? – partnerskaber om børn, leg og bevægelse.
- 2008:1 Pernille Vibe Rasmussen og Kirsten Kaya Roessler: Stofmisbrug og fysisk aktivitet: Evaluate-ring af "Krop og læring – Mere styr på eget liv".
- 2007:1 Bjarne Ibsen: Børns idrætsdeltagelse i Københavns Kommune 2007.